

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dynd-Kongens Datter

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 68. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098737992640/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

fulde Øine; her var to Naturer, der skiftede om, baade ndad og indad; det kom af, at den lille Pige, som Storken havde bragt, eiede ved Dagen sin rette Moders Ydre, men paa den Tid sin Faders Sindelag; ved Natten derimod fik det Slægtskabet med ham synligt i sit Legems *Skikkelse, derimod straa- 5 lede da, inde i det, Moderens Sind og Hjerte. Hvo kunde løse denne ved Seidkunst øvede Magt. *Vikingefruen* havde Angest og Bedrøvelse derover, og dog hang hendes Hjerte ved den stakkels Skabning, om hvis Tilstand hun ikke troede at turde fortælle sin Husbond, naar han nu snart kom hjem, thi da vilde 10 han vist, som Skik og Brug var, lægge det stakkels Barn nd paa Alfærvei og lade det tage af hvem, der vilde. Det nænte den skikkelige Vikingefru ikke, han skulde kun ved den lyse Dag faae Barnet at see.

En Morgenstund susede Storkevingerne hen over Taget; der 15 havde om Natten over hundrede Storkepar udhvilet sig efter den store Manoeuver, nu fløi de op for at drage Syd paa.

»Alle Mand færdig!« hed det, »Kone og Børn med!«

»Jeg er saa let!« sagde Storkeungerne, »det kribler og krabler [11] mig lige ud i Benene som om jeg var fyldt med levende Frøer! 20 hvor det er deiligt at skulle reise udenlands!«

»Hold Jer i Flokken!« sagde Fader og Moder, »og lad ikke Knebbren gaae saa meget, det tager paa Brystet!«

Og de fløi.

I samme Stund klang Luran hen over Heden, *Vikingen* var 25 landet med alle sine Mænd; de vendte hjem med rigt Bytte fra den galliske Kyst, hvor Folket, som i *Bretland*, i deres Skræk sang:

»Fri os fra de vilde Normanner!«

Naa, hvor der blev Liv og Lystighed i Vikingeborgen ved 30 *Vildmosen*. Mjødskarret kom ind i Hallen, Baalet blev tændt og Heste bleve slagtede; her skulde ordentligt brases op. *Offergøden* sprængte det varme Hesteblood paa Trællene som Indvielse; Hiden knittede, Røgen trak hen under Loftet, Soden dryppede fra Bjælken, men det var man vant til. Gjester vare 35 indbudte, og de fik gode Gaver, glemte var Rænker og Falskhed; drukket blev der, og de kastede hverandre de gnavede Knokler i Ansigtet, det var Tegn paa godt Humeur. Skjalden,

5 sit Legems *Skikkelse] sin (Skikkelse overrettet) Legems Skikkelse k, sin L. S. r, sit Legemsskikkelse A, sit L. S. A⁴, sit Legems S. C. 12 nænte] nænnede C. 32 ordentligt] ordentligt A⁴. 37 hverandre] hinanden Ikr. 38 Knokler] Knogler C.